

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства

з процедур банкрутства

постановляє:

1. Внести до Кодексу України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74) такі зміни:

- 1) статтю 1 доповнити частиною четвертою такого змісту: «Термін «бюджетна установа» вживається у значенні, наведеному в Бюджетному кодексі України»;
- 2) частину четверту статті 2 викласти в такій редакції: «4. Проведення у справах про банкрутство боржників – казенних підприємств та бюджетних установ, а також санація таких боржників до відкриття провадження у справі про банкрутство не допускається»;
- 3) частину третю статті 87 викласти в такій редакції: «3. Протокол про проведення аукціону та акт про придбання майна на аукціоні є підставою для видачі нотаріусом свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів) та державної реєстрації права власності або іншого майнового права на нерухоме майно в порядку, передбаченому законодавством. Послуги нотаріуса в такому разі оплачує покупець»;
- 4) розділ «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктами 2' і 4' такого змісту:

«2'. До дня початку функціонування Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи призначення арбітражного керуючого для виконання повноважень розпорядника майна або керуючого реструктуризацією у разі відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) здійснюється з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом.

Заява ініціуючого кредитора або боржника — фізичної особи про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), крім відомостей, передбачених частиною першою статті 34, частиною другою статті 116 цього Кодексу, повинна містити пропозицію щодо кандидатури арбітражного керуючого для виконання повноважень розпорядника майна або керуючого реструктуризацією.

Ініціуючий кредитор або боржник — фізична особа додає до заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) заяву арбітражного керуючого, зазначеного в абзаці другому цього пункту, про участь у справі, яка повинна відповідати вимогам, встановленим частиною третьою статті 28 цього Кодексу.

Господарський суд, відкриваючи провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність), призначає арбітражного керуючого, зазначеного в абзаці другому цього пункту, розпорядником майна або керуючим реструктуризацією.

У разі якщо заява ініціуючого кредитора або боржника — фізичної особи про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) не містить пропозиції щодо кандидатури арбітражного керуючого для виконання повноважень розпорядника майна або керуючого реструктуризацією або до заяви про відкриття провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) не додано заяви цього арбітражного керуючого про участь у справі, або з підстав, визначених частиною третьою статті 28 цього Кодексу, цього арбітражного керуючого не може бути призначено розпорядником майна або керуючим реструктуризацією, або заяву про відкриття провадження у справі про банкрутство подано боржником — юридичною особою, призначення арбітражного керуючого для виконання повноважень розпорядника майна або керуючого реструктуризацією здійснюється господарським судом самостійно з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України, у порядку, що діяв до дня введення цього Кодексу в дію, шляхом застосування автоматизованої системи»;

«4'. Установити, що на час дії Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплоенергетичних організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» господарський суд відмовляє у відкритті провадження у справі про банкрутство, якщо боржника включено до реєстру підприємств, що беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості відповідно до вищезазначеного Закону».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
5 червня 2020 року
№ 686-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до Кодексу України з процедур банкрутства щодо недопущення зловживань у сфері банкрутства на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби COVID-19

постановляє:

1. Розділ «Прикінцеві та перехідні положення» Кодексу України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74) доповнити пунктом 1'2 такого змісту:

«1'. Установити, що тимчасово, на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19:

збори та комітет кредиторів можуть проводитися дистанційно в режимі відеоконференції, за умови забезпечення належної ідентифікації та перевірки повноважень представників кредиторів. Носій відеозапису відеоконференції є додатком до протоколу зборів та комітету кредиторів. Протокол зборів або комітету кредиторів підписується арбітражним керуючим одноосібно або кредитором, обраним головою зборів чи комітету кредиторів — у разі їх проведення за відсутності арбітражного керуючого;

збори та комітет кредиторів можуть проводитися шляхом опитування, за умови забезпечення належної ідентифікації та перевірки повноважень представників кредиторів. Арбітражний керуючий або кредитор, обраний головою зборів чи комітету кредиторів — у разі їх проведення за відсутності арбітражного керуючого, надсилає всім учасникам зборів кредиторів або членам комітету кредиторів боржника відповідний запит з проектом рішення із запропонованого питання (питань). У такому запиті зазначаються адреса, на яку кредиторів мають надіслати свою відповідь із прийнятими рішеннями (за, проти чи утримався), і строк, протягом якого вони мають це зробити. Надсилання кредиторам запитів здійснюється на адреси електронної пошти, зазначені кредиторами в заявах з вимогами до боржника, заявах про суті справи або заявах з процесуальних питань. У разі якщо у кредитора відсутня адреса електронної пошти запит може надіслати поштою відправленням. У такому разі строк проведення опитування має враховувати строки надходження поштової кореспонденції. Кредитор надсилає прийняте ним рішення арбітражному керуючому протягом строку, зазначеного в запиті. Рішення кредитора має бути безумовним. Відповіді, надіслані після закінчення встановленого строку, або такі, зміст яких не дає змоги встановити волевиявлення кредитора щодо порушеного арбітражним керуючим питання, не враховуються під час підрахунку результатів голосування з такого питання. Арбітражний керуючий або кредитор, обраний головою зборів чи комітету кредиторів — у разі їх проведення за відсутності арбітражного керуючого, зобов'язаний викласти прийняте рішення у формі протоколу, додати до нього копії відповідей усіх кредиторів, які взяли участь у голосуванні, та надіслати всім учасникам зборів кредиторів або членам комітету кредиторів у порядку, встановленому для надіслання запитів, протягом 10 днів з дня завершення строку на прийняття ним відповідей від кредиторів. Датою прийняття рішення вважається останній день строку, протягом якого учасники мали надіслати свої відповіді ініціатору письмового рішення. Надіслана відповідь кредитора з електронної пошти має бути засвідчена електронним підписом;

арбітражний керуючий звільняється від відповідальності за невчинення дій, передбачених цим Кодексом, якщо вони не можуть бути вчинені в умовах карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, якщо арбітражним керуючим буде доведено, що вони не можуть бути вчинені в умовах карантину, а також за умови повідомлення про це кредиторів, обраних до складу комітету кредиторів, та кредиторів, вимоги яких забезпечені заставою майна боржника;

продовжують строки проведення попереднього засідання суду у справі про банкрутство (неплатоспроможність), звернення у межах провадження у справі про банкрутство (неплатоспроможність) про визнання недійсними правових, вчинених боржником, дій мораторію на задоволення вимог кредиторів, оголошення про проведення першого, повторного та/або другого повторного аукціону, виконання плану санації чи реструктуризації боргів боржника, процедури розпорядження майном, ліквідації, реструктуризації боргів боржника та погашення боргів боржника.

Установити, що тимчасово, на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, та протягом 90 днів з дня скасування карантину:

не допускається відкриття проваджень у справах про банкрутство боржників — юридичних осіб за заявою кредиторів з вимогами до боржника, що виникли з 12 березня 2020 року;

продовжується строк, визначений частиною шостою статті 34 цього Кодексу, якщо боржник доведе, що неможливість дотримання місячного строку на звернення із заявою про відкриття справи про банкрутство була спричинена поширенням коронавірусної хвороби COVID-19 та/або заходами боротьби з поширенням цієї хвороби;

комітет кредиторів та забезпечений кредитор (щодо майна, яке є предметом забезпечення) мають право прийняти рішення про зупинення проведення аукціонів з продажу майна боржника. У разі прийняття комітетом кредиторів та/або забезпеченим кредитором (щодо майна, яке є предметом забезпечення) такого рішення витрати щодо збереження та утримання майна банкрута і всі ризики щодо втрати майна або зменшення його вартості несуть кредиторів, які прийняли таке рішення; зупиняється нарахування відсотків на зобов'язання боржника перед кредиторами, які реструктуризовані планом санації чи реструктуризації боргів боржника. Штрафні санкції за невиконання боржником таких зобов'язань не нарахуються. Прострочені зобов'язання, передбачені планом санації чи реструктуризації боргів боржника, підлягають розстроченню на строк виконання плану санації чи реструктуризації боргів боржника».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.
3. Кабінету Міністрів України включити інформацію про виконання цього Закону до звіту прохід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України за 2020 рік.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
18 червня 2020 року
№ 728-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ринок електричної енергії» щодо врегулювання проблемних питань на ринку електричної енергії

постановляє:

I. Внести до Закону України «Про ринок електричної енергії» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27—28, ст. 312; 2018 р., № 49, ст. 399; із змінами, внесеними Законом України від 21 липня 2020 року № 810-IX) такі зміни:

1. Частину четверту статті 66 доповнити абзацами третім та четвертим такого змісту:

«Сторони двостороннього договору, що входять до складу одного вертикального інтегрованого суб'єкта або є афілійованими між собою, протягом трьох робочих днів після укладення двостороннього договору інформують Регулятора про предмет договору, ціну електричної енергії та/або порядок її розрахунку (формування), обсяг електричної енергії та графіки погодного обсягу купівлі-продажу електричної енергії, строки та порядок постачання електричної енергії.

Регулятор з метою забезпечення достатнього рівня ліквідності на ринку електричної енергії має право встановлювати обмеження щодо місячного обсягу продажу електричної енергії за двосторонніми договорами між виробниками та іншими учасниками ринку електричної енергії, що входять до складу одного вертикального інтегрованого суб'єкта господарювання або є афілійованими між собою. Таке обмеження не може бути більшим 50 відсотків їх місячного обсягу продажу електричної енергії».

2. Пункт 13 розділу XVII «Прикінцеві та перехідні положення» після абзацу дев'ятого доповнити шістьма новими абзацами такого змісту:

«Електрична енергія, що купується у постачальника універсальних послуг та споживається:

у багатоквартирних житлових будинках на технічні цілі (роботу індивідуальних теплових пунктів, котелень, ліфтів, насосів та замково-перегороджених пристроїв, що належать власникам квартир багатоквартирного будинку на праві спільної власності та освітлення дворів, східців і номерних знаків;

у дачних та дачно-будівельних кооперативах, садових товариствах, гаражно-будівельних кооперативах на технічні цілі (роботу насосів) та освітлення території;

юридичними особами, які є власниками (балансотримувачами) майна, що використовується для компактного поселення внутрішніх переміщених осіб (містечок із збірних модулів, гуртожитків, оздоровчих таборів, будинків відпочинку, санаторіїв, пансіонатів, готелів тощо), у частині задоволення власних побутових потреб внутрішньо переміщених осіб;

релігійними організаціями в частині споживання електричної енергії на комунально-побутові потреби;

оплачується за цінами, за якими постачальник універсальних послуг здійснює постачання електричної енергії побутовим споживачам».

У зв'язку з цим абзаці десятий — тридцятий вважаються відповідно абзацами шістнадцятим — тридцятим шостим.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.
2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:
 - привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
 - забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 вересня 2020 року
№ 832-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо сприяння розвитку фізичної культури і спорту

постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про фізичну культуру і спорт» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 7, ст. 50 із наступними змінами):

1) в абзаці п'ятому статті 1 слова «спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю» замінити словами «заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання», а слова «вищі навчальні заклади» — словами «закладів вищої освіти»;

2) у частині сьомій статті 6 слова «навчальних закладах» замінити словами «закладах освіти»;

3) у частині першій статті 10 слова «позашкільними навчальними закладами» замінити словами «закладами спеціалізованої позашкільної освіти»;

4) у статті 11: назву викласти в такій редакції: «Стаття 11. Заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання»;

у частині першій слова «спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю є навчальними закладами системи загальної середньої освіти або вищими навчальними закладами» замінити словами «Заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання є закладами загальної середньої освіти, закладами фахової передвищої освіти або закладами вищої освіти»;

у частині другій слова «Навчальний заклад набуває статусу спеціалізованого навчального закладу спортивного профілю» замінити словами «Заклад освіти набуває статусу закладу спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання»;

у частині третій слова «Засновниками спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю» замінити словами «Засновниками закладів спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання»;

у частині четвертій слова «спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю» замінити словами «закладів спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання»;

5) абзац шостий частини третьої статті 13 викласти в такій редакції: «заклади вищої освіти»;

6) у назві і тексті статті 14 слова «вищий навчальний заклад» у всіх відмінках і числах замінити словами «заклад вищої освіти» у відповідному відмінку і числі;

7) абзаці другий і четвертий частини першої статті 21 після слів «загальної середньої» доповнити словом «спеціалізованої»;

8) у статті 26:

у частині першій слова «навчальних закладах» замінити словами «закладах освіти»;

у частині третій слова «У дошкільних та інших навчальних закладах» замінити словами «У закладах освіти, зокрема дошкільних»;

у частині четвертій слова «у дошкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладах» замінити словами «у закладах дошкільної, загальної середньої, спеціалізованої, професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти»;

у частині п'ятій:

у першому реченні слова «У загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладах» замінити словами «У закладах загальної середньої, спеціалізованої, професійної (професійно-технічної) освіти»;

у другому реченні слова «в загальноосвітніх навчальних закладах за умови» замінити словами «в закладах загальної середньої та спеціалізованої освіти, за умови»;

у частині шостій слова «У навчальних закладах» замінити словами «У закладах освіти»;

у частині сьомій слова «Загальноосвітні та професійно-технічні навчальні заклади» замінити словами «Заклади загальної середньої, спеціалізованої, професійної (професійно-технічної) освіти», а слова «позашкільних навчальних закладів» — словами «закладів позашкільної освіти»;

у частині восьмій слова «навчальних закладів» замінити словами «закладів освіти»;

9) в абзаці четвертому статті 29 слова «навчальних закладів» замінити словами «закладів освіти»;

10) у частині другій статті 32 слова «загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів» замінити словами «закладів загальної середньої та професійної (професійно-технічної) освіти»;

11) у частині другій статті 33 слова «загальноосвітніх навчальних закладів» замінити словами «закладів загальної середньої і спеціалізованої освіти»;

12) у частині другій статті 35 слова «спеціалізовані навчальні заклади спортивного профілю» замінити словами «заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання»;

13) в абзаці третьому частини третьої статті 39 слова «спеціалізованих навчальних закладах спортивного профілю» замінити словами «закладах спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання», а слова «вищих навчальних закладів» — словами «закладів вищої освіти»;

14) в абзаці другому частини одинадцятої статті 48 слова «дошкільних, загальноосвітніх, професійно-технічних та вищих навчальних закладів» замінити словами «закладів дошкільної, загальної середньої, спеціалізованої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти»;

15) у частині четвертій статті 49 слова «ліцензуванні та акредитації вищих навчальних закладів» замінити словами «ліцензуванні освітньої діяльності та акредитації освітніх програм закладів вищої освіти»;

16) у частині другій статті 50 слова і цифри «вищі навчальні заклади III—IV рівнів акредитації» замінити словами «заклади вищої освіти».

2. Абзац третій частини третьої статті 21 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38—39, ст. 380) після слів «закладах спеціалізованої освіти спортивного профілю» доповнити словами «із специфічними умовами навчання».

3. У статті 15 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 4, ст. 25):

частину другу доповнити абзацами тринадцятим і чотирнадцятим такого змісту:

«державні та комунальні спортивні клуби, дитячо-юнацькі спортивні школи, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, фізкультурно-оздоровчі заклади, центри фізичного здоров'я населення, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, а також бази олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки;

громадські об'єднання фізкультурно-спортивної спрямованості, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, утворених ними спортивні клуби (крім спортивних клубів, що займаються професійним спортом), дитячо-юнацькі спортивні школи, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, центри студентського спорту закладів вищої освіти, центри фізичної культури і спорту осіб з інвалідністю, що є неприбутковими організаціями, внесеними до Реєстру неприбуткових установ та організацій, — включно для проведення спортивних заходів або надання фізкультурно-спортивних послуг»;

абзац другий частини третьої після слів «депутатам місцевих рад» доповнити словами «громадським об'єднанням фізкультурно-спортивної спрямованості, утворених ними закладам фізичної культури і спорту, визначеним абзацом чотирнадцятим частини другої цієї статті».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через місяць з дня його опублікування, крім:

пункту 1 розділу І, який набирає чинності з 1 січня 2021 року;

пункту 2 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня опублікування цього Закону: забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 вересня 2020 року
№ 910-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо усунення термінологічних неузгодженостей

постановляє:

I. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44—48, ст. 552) такі зміни:

1. У підпунктах «б» та «в» пункту 1 частини першої статті 14 та частині третій статті 570 слова «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» в усіх відмінках і числах.

2. У статті 580 слова «злочинних посягань» замінити словами «кримінально-протиправних посягань».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Вибірчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., №№ 7—9, ст. 48):

а) у частині шостій статті 35: в абзацях першому і третьому слова «органам доходів і зборів» замінити словами «податковими органами»;

б) у частині сьомій статті 91 слова «державної фінансової політики» замінити словами «та реалізує державну фінансову політику»;

в) у частині сьомій статті 148 слова «та реалізацію державної фінансової політики» замінити словами «та реалізує державну фінансову політику»;

г) у частинях третій і четвертій статті 210 слова «реалізує» замінити словами «забезпечує формування та реалізує»;

2) у частині сьомій статті 3 Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 2—3 ст. 34; 2014 р., № 6—7, ст. 80; 2015 р., № 31, ст. 291; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «органом доходів і зборів» замінити словами «митним органом».